

Arrest

**nr. 31 537 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 juni 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 juni 2009

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, wordt op 13 april 2009 aangetroffen op de luchthaven van Zaventem. Hij is daar aangekomen met een vlucht vanuit Athene.

Op 13 april 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien deinde.

Op 14 april 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 14 april 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten en wordt een beslissing genomen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 23 april 2009 vraagt België aan Griekenland de overname van verzoeker. Griekenland reageert niet.

Op 12 juni 2009 deelt België aan Griekenland mee dat de termijn voorzien in artikel 18 (7) van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening 343/2003/EG) verstreken is en dat Griekenland bijgevolg stilzwijgend instemt met de overname van verzoeker. Er wordt verzocht om de transfermodaliteiten mee te delen.

Op 11 juni 2009 wordt aan verzoeker een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats ter kennis gebracht en wordt tevens de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze laatste beslissing is de bestreden beslissing.

“REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan Griekenland toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikels 10(1) en 18(7) van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

De betrokkene kwam op 12.04.2009 aan op de luchthaven van Zaventem komende van Athene. Hij was in bezit van een paspoort van Nederland, dat hem niet toebehoorde (imposter/foto niet gelijkend) en werd aangehouden met toepassing van artikel 7,§1, °1 en °3 van wet van 15.12.1980. Hij werd overgebracht naar het centrum voor illegalen te Vottem, waar hij op 14.04.2009 een asielaanvraag indiende. De betrokkene bevestigde tijdens zijn verhoor bij onze diensten dat hij het grondgebied van de Lidstaten binnenkwam via Griekenland en er verbleef van 27.03.2009 tot 12.04.2009. Op 23.04.2009 werd aan de bevoegde Griekse autoriteiten een verzoek tot overname van de betrokkene volgens artikel 10(1) van Verordening 343/2003 gericht. Met toepassing van artikel 17(2) van Verordening 343/2003 werd gevraagd ons verzoek met spoed te behandelen, wat impliceert dat de verzochte Lidstaat binnen de termijn van een maand op het verzoek dient te antwoorden, zoals gesteld in artikel 18(6) van vermelde Verordening. De Griekse autoriteiten hebben niet binnen die termijn geantwoord, wat betekent dat zij met toepassing van artikel 18(7) van vermelde Verordening de bovenvermelde persoon dienen over te nemen.

Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28.07.1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielerzoek.

De Griekse autoriteiten hebben de richtlijnen 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 (vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten), 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van deze bescherming) en 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 (de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus) in hun nationaal recht omgezet. Er zijn geen aanwijzingen dat deze omzetting niet correct zou zijn gebeurd.

Door de directe werking van deze hogervermelde Europese richtlijnen heeft betrokkene wel degelijk de garantie dat hij bij zijn aankomst in Griekenland onmiddellijk een asielaanvraag kan indienen. Het verkrijgen van bijkomende individuele garanties wordt niet door Verordening 343/2003 voorzien omdat dit enerzijds net het voorwerp van de Verordening uitmaakt en anderzijds omdat de lidstaten in de preambule van het Europese Unie-verdrag hebben onderschreven de rechten van de mens te respecteren en partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Er dient te worden benadrukt dat Griekenland een volwaardig lid is van de Europese Unie en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden, zodat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat betrokkene voor de behandeling van zijn asielaanvraag minder waarborgen in Griekenland dan in België zou genieten. De betrokkene brengt geen concrete gegevens of aanwijzingen naar voor die aantonen dat de asielaanvraag van de betrokkene in Griekenland niet met de nodige zorg en garanties zal worden behandeld. De betrokkene diende in Griekenland geen asielaanvraag in zodat allerminst kan worden geconcludeerd dat de rechten van de betrokkene in Griekenland niet zullen

worden gerespecteerd vermits Griekenland, net als België, gebonden is aan de internationale en Europese basisregels.

De betrokkene kan verder niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM. De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van de betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

De betrokkene werd door onze diensten gehoord en stelde dat Noorwegen zijn bestemming was, hij verklaart dat een broer en zus van hem in het Verenigd Koninkrijk verblijven. Hij bracht tijdens zijn verhoor geen specifieke reden aan waarom hij in België een asielaanvraag indiende, hij stelt dat hij naar Noorwegen wilde en hier asiel vroeg omdat hij hier werd tegengehouden. Betreffende de in het Verenigd Koninkrijk verblijvende familieleden van de betrokkene merken we op deze niet vallen binnen de notie "gezinsleden", zoals die wordt omschreven in artikel 2(i) van Verordening 343/2003. Verder verklaart de betrokkene in goede gezondheid te verkeren. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van de betrokkene in België te behandelen op grond van artikels 3(2) of 15 van Verordening 343/2003.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten.

Betrokkene zal teruggeleid worden naar de bevoegde Griekse autoriteiten."

Op 19 juni 2009 deelt Griekenland aan België mee dat het akkoord gaat met de overname van verzoeker en wordt informatie meegedeeld met betrekking tot de transfermodaliteiten. In dit schrijven wordt uitdrukkelijk meegedeeld *"Please note that this person will be able to submit an asylum application upon the arrival to our country, if he/she wish to do so."* (Gelieve te noteren dat deze persoon de mogelijkheid zal krijgen om een asielaanvraag in te dienen bij aankomst in ons land, als hij/zij dit wenst te doen, eigen vertaling).

Op 22 juni 2009 wordt een eerste repatriëringpoging ondernomen, verzoeker weigert te vertrekken.

Op 16 juli 2009 wordt een tweede repatriëringpoging ondernomen. Ter zitting deelt de advocaat van verwerende partij mee dat verzoeker hieraan gevolg heeft gegeven en werd teruggeleid naar Griekenland.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen, er dient dus geen "uitspraak te worden gedaan over de kosten" zoals verzoeker vraagt in de repliekmemoirie.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker werd teruggeleid naar Griekenland op 16 juli 2009. De bestreden beslissing werd bijgevolg ten uitvoer gelegd. Een nietigverklaring van de bestreden beslissing zou geen nut meer kunnen opleveren voor verzoeker.

Verzoeker getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET